

[Ole Donner]

Fremskridtspartiet er som bekendt et parti, der går ind for skattelettelse, og vi havde selvfølgelig håbet, at regeringen havde taget en bred drøftelse med de forskellige partier. Der er ingen tvivl om, at hvis regeringen havde skævet lidt til Fremskridtspartiets forslag om at hæve den skattefrie bundgrænse osv., ville borgerne have fået meget mere ud af det.

Fremskridtspartiet har for nylig udgivet 2 publikationer, nemlig »Tjen 60.000 kr. skattefrit« og »Dansk dynamik«, og i begge publikationer har Fremskridtspartiet anvist vejene til skattelettelse – også til finansieringen. Derfor mener vi, at vores forslag er langt bedre, og vi mener, at man burde give skattelettelse i stedet for at indføre disse omlægninger og specielt de tåbelige afgiftsforslag.

Jeg bliver nødt til at vende tilbage til plasticposen. Jeg synes simpelt hen, det er fantastisk, at man i ramme alvor kan sige, at plasticposer over 5 l bliver belagt med afgift, men at der ikke er nogen afgift, hvis de er under 5 l, f.eks. 4,9 l, og hvis der ikke er nogen hank på, er der altså heller ikke nogen afgift. Det får mig til at gøre opmærksom på, at der må være nogle i erhvervslivet, der lynhurtigt får lavet nogle af de poser, man kendte fra tidligere med huller i, som man stikker en træpind med en snor ind i, for så kan man altså slippe for at betale afgift. Jeg synes, det er et helt fuldstændig tåbeligt forslag.

Det er altså ikke de vises sten, man har fundet her, men det forsøger man ellers at give indtryk af. Vi mener, at regeringen er sluppet utrolig dårligt fra forslagene, og jeg skal kommentere nogle enkelte af dem.

I lovforslag nr. L 283 er der elementer, som Fremskridtspartiet vil støtte. Vi vil f.eks. gerne støtte, at 22 pct.-statsskatten nedsættes og opdeles i de trin, der er lagt op til, men vi må tage meget skarpt afstand fra andre dele, f.eks. at man afskaffer 3 pct.-fradraget. Vi mener også, at det er helt forkert, at regeringen forsøger at bilde pensionisterne ind, at de får mere til eget forbrug ved, at man nu forhøjer deres pension med et beløb, som derefter tages tilbage igen i form af bruttoskat, hvortil kommer, at pensionisterne også skal betale en lang række andre afgifter.

Vi er i det hele taget imod denne bruttobeskatning, for det er en skatteskrue med et meget langt gevind, som man her kan dreje på ef-

ter forgodtbefindende, men vi kan altså støtte enkelte elementer i lovforslag nr. L 283.

Så kommer vi til lovforslag nr. L 285 – befordring. Det har der jo været en lille smule tale om her under de korte bemærkninger. Vi mener, at en vedtagelse af dette forslag vil hindre mobiliteten i arbejdskraften, og det er lige præcis dét, der ikke er brug for. Det vil sige, at lønmodtagere, der har langt til deres arbejde, får svært ved at passe det, og vi synes, det er helt urimeligt, at disse familier, som forsøger at opretholde en indtægt, rammes direkte på pengepungen. Vi har heller ikke hørt noget om, hvor mange der skal afskediges i administrationen, når man nu fjerner alle disse former for befordringsfradrag, men det må blive væsentlig lettere for administrationen at klare disse opgaver.

Når man nærlæser forslaget, kan man se, at det går ud på, at man bl.a. hæver bundgrænsen for, hvornår der kan foretages befordringsfradrag efter § 9. Det hæves nemlig fra 20 til 24 kilometer. Som man kan se, svarer de fire kilometer præcis til 1 kilometer pr. parti; så kan man selvfølgelig glæde sig over, at der ikke er flere partier med, for så var det nok blevet meget værre.

Vi kan ikke støtte lovforslaget, men jeg vil bede ministeren om at svare på, hvordan det bliver med ministerbilerne. Jeg synes, vi har krav på at få at vide, hvordan man gør. Jeg er ikke misundelig på den direktør, der kører i en gammel BMW, og jeg er heller ikke misundelig på den bygningshåndværker, som kører ud til sin arbejdsplads og kommer hjem sent om aftenen, men som bliver beskattet urimelig hårdt, hvis han har en bil til rådighed. Jeg er heller ikke misundelig over, at ministrene også kører privat.

Hr. Hans Hækkerup er her ikke mere, men i anledning af hans udtalelse vil jeg bede ministeren om at svare på, om det er rigtigt, at ministrene beskattes af privat kørsel i ministerbilerne. I den forbindelse vil jeg minde om, at kørsel mellem hjem og arbejdssted betragtes som privatkørsel for alle almindelige borgere, og efter mine begreber vil det altså betyde, at hvis ministrene bare én gang bliver hentet i deres hjem og kørt ind til ministeriet, må de være omfattet af de samme regler. Ellers sig det dog for pokker! Sig dog, at ministrene har den særfordel, og så er det overstået, men lad være